

[Christmas Møller.]

Det er maaske sket i det nuværende Ministerium, efter at de Herrer er kommet til at sidde paa Ministerbænk sammen, at de har taget alle disse Tal op til Undersøgelse. Og han slutter med at sige til det daværende ærede Medlem Hr. Dahlgaard:

„Om Stemmen ikke kunde komme paa Højde med Handelsministerens“ — Handelsministeren var den Gang — for dem, der ikke kan huske det — det ærede Medlem Hr. Slesbager, hvis Stemmes Højde jo er bekendt —

„saa var det ærede Medlem skruet op til samme Højde eller lidt over. Ja, ja, det ærede Medlem er velkommen her og ude i Landet, han skal faa en god Modtagelse, hvor han kommer.“

I 1929 blev Modtagelsen jo god. Den blev god paa den Maade, at det var den Politik, som den højtærede Indenrigsminister havde ført angaaende Tolden, der sejrede. Bekræftelsen herpaa fandt Sted her i Tinget forleden og i det andet høje Ting i Gaar, og naar den højtærede Statsminister vil tale til os andre om en Politik, der kun skulde have været en Politik uden Indhold, saa tror jeg, at Statsministeren skal tale saa sagte herom, af Hensyn til den fuldkommen fantastiske Forskel mellem hans egen Stilling som Oppositionsleder og den Stilling, han indtager som Regeringsmedlem.

Den højtærede Statsminister sagde videre — Sp. 442 —, at jeg i den Omtale, jeg havde givet af Mødet med Erhvervene, havde givet et forfalsket Referat heraf. Jeg skal herom sige, at jeg har taget det fra „Social-Demokraten“, som jeg maatte formode var særlig vel underrettet i saa Henseende, og den højtærede Statsminister kan da heller ikke vise, at der til Dato er kommet Resultater ud af de paagældende Møder.

Med Hensyn til Toldvaabenhvilekonventionen og det, der er sagt om den, skal jeg her kun sige, at vi for vort Vedkommende har stemt imod denne Konvention. Vi tror ikke paa Nyttens af den. Vi tror, Erfaringen hurtigt vil vise, at saaledes som andre Stater har baaret sig ad, vil der ikke være nogen Nytte ved den, og paa det givne Tidspunkt maa man efter vor Opfattelse tage op til Drøftelse, om denne Konvention skal løbe videre, eller om vi, saa-

ledes som vi mener, i Overensstemmelse med Traktatkommissionens Betænkning skal have vor Autonomi tilbage paa dette Omraade.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Finansministeren gav jo Udtryk for den Betragtning, som ogsaa er gjort gældende fra Oppositionens Side, at man skulde være overmaade forsigtig med store nye Udgifter, og jeg kan jo ikke nægte, at jeg synes, Finansministeren havde nogen Ret i, at det, naar man fra Oppositionens Side delte denne Betragtning, saa underligt ud, at en Række af de Bemærkninger, der derefter blev fremsat fra ærede Medlemmers Side, gik ud paa, at man skulde have lokale Udgifter af ikke ringe Omfang. Vi vil, saaledes som jeg gav Udtryk for i min første Tale, være med i Bestræbelsen for at udvise denne Forsigtighed angaaende Udgifterne og støtte Bestræbelser for Sparsommelighed bedst muligt.

Jeg skal ikke forlænge den Debat, der har været ført mellem Finansministeren paa den ene Side og flere ærede Talere paa den anden Side angaaende Nedskaeringens Virkninger. Den højtærede Finansminister vil ikke kunne benægte, at han i Virkeligheden i sin Tale gaar udenom Spørgsmaalet, og den højtærede Finansminister vil dog vel ikke bestride, at hvis man ikke paa Lønninger, paa sociale Udgifter o. s. v. havde sparet det Millionbeløb, man sparede, kunde han aldeles ikke være kommet med det Statsregnskab for 1929—30, som han er kommet med.

Med Hensyn til Nationalbankens Forhold kan jeg ikke være enig med Finansministeren i, at man har Lov til at stille det op, saaledes som han og hans Parti er saa villige til: at Samfundsinteresserne bliver altid varetaget paa den ene Side af Salen, Privatinteresserne paa den anden. Vi er af den Opfattelse, at en Ordning i Lighed med den nuværende er den, som er gavnligst for Samfundsinteresserne. I Anledning af det Spørgsmaal, som den højtærede Finansminister stillede til mig med Hensyn til Afgiftens Størrelse, vil jeg gerne sige, at det var under andre Forhold, under andre økonomiske Vilkaar, den nuværende Afgift blev fastsat, og hvis man derfor vil